

Finansdepartementet
andreas.veskoulis@regeringskansliet.se
gabriel.samuelsson.berger@regeringskansliet.se

Yttrande

Stockholm 2023-07-05

Övergripande synpunkter framework for Financial Data Access, FiDA

Tack för möjligen att lämna synpunkter i rubricerat ärende.

Förslaget är långtgående då många kategorier av finansiell kunddata omfattas med få undantag. Förslaget bör kompletteras och avgränsas så att tjänster där delning av data kan motiveras utifrån behov och kundnytta definieras i ett första steg för att sedan omfattas av eventuella krav på delning. I dess nuvarande form är det mycket svårt att överblicka den föreslagna regleringens räckvidd och konsekvenser.

Det är positivt att förslaget understryker vikten av att konsumenten ska förstå vilken data som delas och att utformningen av medgivanden blir tydlig och effektiv.

Det är vidare positivt att *financial information service providers* (FISP) ska vara auktoriserade och att det ställs tydliga krav på dessa aktörer, inte minst när det gäller säkerhet (där det är rimligt med en nivå motsvande DORA-förordningen).

Det är oklart vilken data som kan omfattas enligt förslag till definition ("data generated as a result of customer interaction"). Kunddata som har "förädlats" av en *data holder* och som används för t.ex. analyser, riskbedömningar och motsvarande ska anses utgöra affärshemligheter och kan inte omfattas av krav på delning. Om information som delas tolkas olika av *data holder* respektive *data user* så kommer det uppstå fel där ansvarsfrågan inte är klarlagd.

Förordningen har som utgångspunkt att finansiella institutioner som omfattas kan vara både *data holder* och *data user*, medan en *financial information service provider* (FISP) enbart kan vara en *data user*. I det fall en FISP tillhandahåller tjänster mot konsumenter bör dock krav på ett göra data tillgängligt kunna ställa även mot dessa för att uppnå reciprocitet för datadelning.

Aktörer som har särskilda skyldigheter enligt Digital Services Act och Digital Markets Act, s.k. *gate keepers* och *online platforms*, bör inte kunna vara en FISP enligt FiDA eftersom det skulle innebära att det inte går att upprätthålla konkurrensneutralitet (level playing field) för relaterade tjänster.

Förslaget om obligatoriskt deltagande i *financial data sharing schemes* (FDSS) är mycket långgående och konsekvenserna är svåra att överblicka. Förslaget kommer att innebära omfattande investeringar i infrastruktur där effekten för både berörda företag och kunder är oklar. Ett tvång att ingå i vissa FDSS kan motverka ambitionen med förslaget att underlätta innovation och innebära att investeringar måste göras på områden som inte leder till störst kundnytta. Avtalsfrihet bör vara utgångspunkt, dvs det bör vara frivilligt att ingå överenskommelser om datadelning. FIDA bör hänvisa till Dataaktens regler om tvistlösning för eventuella avtalstvister.

Det är vidare oklart hur befintliga tjänster som bygger på frivilliga avtal om datadelning påverkas och om dessa tvingas anpassas till förslaget om FDSS. Ur ett svenskt perspektiv är det viktigt att tjänster som bygger på frivilliga avtal om datadelning kan fortsätta att utvecklas och drivas utifrån befintliga incitament. Det behöver klargöras att den föreslagna regleringen inte innebär att förutsättningarna för existerande tjänster förändras i negativ riktning.

Möjlighet att erhålla kompensation för en *data holder* bör av samma skäl inte vara kopplat till deltagande i ett FDSS. Att tillhandahålla data medför alltid en kostnad som kan vara såväl indirekt som direkt. Om befintliga tjänster som bygger på datadelning ska öppnas för nya aktörer (*data users*) så är det rimligt med en kompensation eftersom de aktörer som byggt upp en infrastruktur för datadelning har kostnader för investeringar, drift och förvaltning. Dataakten medger möjlighet till kompensation för såväl indirekta som direkta kostnader för flertalet företag och bör tillämpas vid delning av finansiell information.

Om förslaget med FDSS ändå ska förverkligas så är tidshorisonten om 18 månader inte realistisk. Att etablera överenskommelser för datadelning, utveckla och fastställa standarder och strukturer för datadelning tar betydligt längre tid i anspråk. En kort genomförandetid ökar risken för kvalitetsbrister, olika och felaktiga tolkningar av förslaget samt icke harmoniserande lösningar mellan de olika medlemsländerna som sedan är svåra att ändra efter ett genomförande.

Svensk Försäkring

Pär Karlsson, Senior rådgivare